

gennemført en Pensionslov for de nævnte Funktionærer, der netop blev underlagte ham. Det maa siges at være uanstændige Understøttelser, der bydes disse Mænd. F. Eks. en Mand, der har gjort Tjeneste som Skibsfører ved den grønlandske Handel, kan der, naar han er bleven gammel og aflægs og ikke længere kan passe sin Tjeneste, højst ydes en Understøttelse af 800 Kr. Det er meget lidt at byde en saadan Mand, naar han ikke kan mere og han har udført et saa farefuldt Hverv som det er at sejle paa Grønland. Denne Styrmand byder man under disse Omstændigheder ikke mere end 500 Kr., men de andre Funktionærer ved den grønlandske Handel, altsaa Arbejderne og de andre, faa slet ingen Ting. Det vil jeg dog ikke sige, der er foreslaaet enkelte Understøttelser til gamle afgaaede Funktionærer, men det er altsaa ingen Ret, de have, det er noget, som gives dem som en Naadesag, og som skal vedtages i hvert enkelt Tilfælde her i Rigsdagen. Der er saa meget mere Grund til at komme ind paa denne Sag, som vi have givet Pensionslove for store Grupper af andre Statsfunktionærer, jeg tænker saaledes paa Funktionærer ved Orlogsværftet, altsaa under Marinen, ved Hærens Værksteder, hele Jernbaneetaten og adskillige andre. Alle disse har man hjulpet ved at give dem faste Regler for deres Pension. Det er derfor let forstaaeligt, at disse Funktionærer ved den grønlandske Handel vente det samme. Saa vidt jeg ved, have de indgivet Andragende vistnok mere end een Gang til Ministeriet om denne Sag, men det er alligevel ikke lykkedes at faa en saadan Ordning ført igennem. Nu vil jeg tillade mig at spørge den nuværende højtærede Indenrigsminister, hvorledes hans Stilling er overfor dette Spørgsmaal, om han ikke synes, der kunde være Grund til snart at komme til en Løsning deraf.

Til Slutning skal jeg kun omtale et enkelt Spørgsmaal, der findes under § 27. Det handler om Ydelse af Laan til Haandværkere og smaa industridrivende. Det Laanebeløb, som er foreslaaet paa Finansloven, andrager 75,000 Kr. Vi have fra socialdemokratisk Side foranlediget, at der blev afsendt en Spørgeskrivelse til Ministeriet for at faa at vide, i hvilken Udstrækning der har været Begæringer om at faa Del i disse Laan, og det viser sig, at der har været indsendt Begæringer i meget stor Udstrækning, idet der har været ikke mindre end 305 Ansøgere, hvoraf man kun har kunnet imødekomme 53,

medens hele den store Rest er bleven afvist, fordi der ikke var Penge nok til dem. Jeg synes derfor, der kunde være Grund til at strække sig noget videre, saa at denne Udlaanssum paa 75,000 Kr. kunde blive forhøjet. Regner man ud, hvilket Beløb der gennemsnitlig er ydet den enkelte Ansøger, bliver det 1,415 Kr., altsaa til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner. Jeg ved ikke, om Staten har haft noget Tab, men jeg tror det ikke, idet Staten jo har Sikkerhed og Pant i selve Maskinen, og Afdragene ske hurtigt, saa at Maskinen kan være afdraget vel endnu, før den er opslidt. Jeg tror derfor, det ikke er nogen risikabel Forretning for Staten, og derfor synes jeg, der kunde være god Grund til at søge at faa Summen forhøjet, og jeg skal altsaa tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde være tilbøjelig til under tredie Behandling af Finansloven at gaa med til en Forhøjelse af dette Beløb.

Nørhave: Under Nr. 28 er der til § 19 A. af et Mindretal stillet Forslag om at nægte en Bevilling paa 500 Kr. som Tilskud til de under „De danske Provinsers Barber- og Frisørforeninger“ hørende Fagskoler for Lærlinge og Svende. Naar Mindretallet har stillet et saadant Forslag, er det ikke, fordi vi have noget mod Barbererne, heller ikke, fordi vi finde, at dette Beløb paa 500 Kr. vil have nogen større Indflydelse paa Finansbudgettet, men Mindretallet mener, at naar der navnlig under Finanslovens første Behandling saa stærkt blev anket over den Rundhaandethed, man viste paa alle Omraader, og der blev rejst stærke Fordringer om, at der skulde spares, bør man under saadanne Tilstande ikke gaa til at yde Bevillinger, der kunne undværes og muligvis ere fuldstændig overflødige. Det kan være meget godt, om Barberer kunde komme paa Fagskoler, men det er jo saaledes med Barbernæringen, at der — jeg vil ikke sige saa godt som ingen Uddannelse kræves, men dog — kun kræves meget ringe Bekostning til de Redskaber, der skulde bruges. Naar en Barber har en skarp Kniv og Saks, er han i og for sig i Stand til at forrette sit Arbejde. Der kan maaske være finere Ting, de skulde udføre, men det synes jeg, de maa kunne faa lært uden at gennemgaa en Fagskole. Som Forholdene nu ere, mener Mindretallet, at vi ikke bør gaa med til en saadan Bevilling. Og hvor er Grænsen?